

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Raó d'estat

Deu ser una raó d'estat (re-cordem que subordina la moral) la manca d'informació d'un problema tan crític com són les pensions. La veritat és que es fa difícil entendre com els governants no expliquen amb quin pla treballen per al sosteniment de les pensions, ni, el que és més trist, si hi treballen. Periòdicament els organismes internacionals, aquesta mateixa setmana l'OCDE, ens han avisat del greu problema que ja tenim a sobre amb les pensions i ens reclamen, com és normal, una solució. Quan això passa, ràpidament la ministra de torn surt amb fúria desmentint els mals auguris i reafirmant-se en la salut de ferro de les pensions, un esforç estèril perquè l'evidència que ens men-teix és tan gran que no tranquil-litza a ningú, i sí que ens provoca un calfred al veure la gran inconsciència que té la que n'hauria de ser la màxima responsable. La senyora ministra no ha pensat que tots sabem que s'ha gastat tota la guardiola de les pensions, prop de 70.000 milions, perquè no tenia prou diners amb els ingressos corrents? Tampoc ha pensat la senyora ministra que no sabem veure que l'any passat, per primera vegada, van anar a demanar uns crèdits per poder pagar les extres i enguany hi tornaran amb més o menys 16.000 milions? Se-

Rajoy, durant l'anunci de la reforma que permetrà recuperar plans o fons de pensions al cap de deu anys ■ REUTERS/ARXIU

gur que són sostenibles en el temps si no es fa una reforma? És moral que ens digui que podem estar tranquils i que són segures sense dir-nos què estan fent, si fan alguna cosa, insisteixo, per reformar-les i reformular-les?

Aquesta setmana passada ens han entretingut amb un anunciat que demostra com d'equivocats o desorientats estan per resoldre aquest problema. El president Mariano Rajoy va presentar en el Consell de Ministres de divendres

passat un decret llei perquè els titulars de fons de pensions i plans de pensions els puguin recuperar, en part o la totalitat, a partir dels deu anys, a més d'una reducció de les comissions que cobren els gestors. Així doncs, a partir del 2025 seran líquids.

És difícil d'entendre, i encara més justificar-la, si realment els fons de pensions i els plans de pensions són realment el que diu el seu nom; o han passat a ser un pla d'estalvi. Abans del decret, hi

havia unes condicions per recuperar-los que totes eren sobrevin-gudes: si et quedaves a l'atur, una greu malaltia... però l'objectiu era poder-lo rescatar a l'hora de jubilar-te, que per això són plans de pensions.

Un altre debat és si tothom es pot fer un pla de pensions, amb els sous que hi ha avui. La resposta és clara: no. Hi ha una part de la població que no se'l podrà fer, però no per això s'ha de privar els que poden de fer-ho, si volen.

D'entrada hem de dir que fins avui aquests productes no han estat gaire atractius perquè la seva rendibilitat és molt limitada i en alguns casos negativa. Sí que és veritat, i això no ens ho diuen, que el país necessita, ara més que mai, estalvi a llarg termini, i aquesta és una forma d'assegu-rar-se'l deu anys.

Deu ser per la mateixa raó d'estat que el president de Foment del Treball, Joaquim Gay de Montellà, expulsa per un any l'associació patronal Cecot. Malgrat les raons que ha donat el president de Foment, per justificar-se, la raó clara és que Foment defen-sa les polítiques de Mariano Rajoy, sobretot amb el procés, i Antoni Abat sempre s'ha mostrat favorable al dret a decidir. La topa-da va ser forta, fins al punt que Abat havia mostrat la intenció de concórrer a les eleccions de finals del 2018 a la presidència de Foment. La resposta ha estat clara: expulsió. I el secretari general de Foment, Joan Pujol, admetia la possibilitat que Cecot tornés amb una altra direcció.

I aquesta setmana el president de Foment reclamava un govern "ferm que recuperi l'estabilitat política" i ha dit que els empresaris reclamen "seguretat jurídica" i "governabilitat". És curiós que totes aquestes peticions anaven dirigides a Catalunya i s'oblidava que amb el PP la seguretat jurídica i la governabilitat són dues assignatures encara no aprova. Aquesta legislatura encara no s'ha aprovat cap llei i els pressupostos són una incertesa. És allò de la palla a l'ull?

Societat

Genòmica al servei dels forenses

RECERCA • Una investigació del CRG analitza els canvis d'expressió dels gens després de la mort i desenvolupa un model per calcular amb precisió el moment de la defunció **PROVES** • El sistema s'hauria de perfeccionar abans de la implantació final

Xavi Aguilar
BARCELONA

El moment de la mort desencadena una sèrie de canvis en l'expressió dels gens en diferents teixits de tot el cos que poden ser utilitzats per determinar amb força precisió l'instant de la mort d'un individu. Ho ha descobert un equip de científics liderat per Roderic Guigó des del Centre de Regulació Genòmica. En un article publicat a la revista *Nature Communications*, els investigadors indiquen que l'anàlisi de certs teixits (com ara el pulmó o la pell) podria servir

per calcular l'interval *post mortem* (el temps transcorregut després de la mort) i ajudar així els especialistes en anàlisi forense en les seves conclusions.

La troballa està relacionada amb el projecte GTEx, amb què es vol crear una base de dades de referència i un banc de teixits perquè els científics puguin estudiar quines variants genòmiques afecten l'activitat dels gens entre teixits i en la susceptibilitat de tenir una malaltia. L'equip de Guigó, el darrer Premi Nacional de Recerca, va analitzar més de 7.000 mostres de 36 teixits diferents extretes de 540 donants morts, i per com-

Un treballador manipula un cadàver a l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya ■ ACN

plir amb el seu objectiu calia esbrinar si hi ha canvis en l'expressió gènica que estiguin relacionats amb la mort o amb el temps transcorregut des de la mort. Els científics van demostrar que el temps transcorregut després de la mort té un efecte en l'expressió dels gens i que aquest efecte varia d'un teixit a un altre. Així doncs, van desenvolupar un model per a la predicció de l'interval *post mortem* basat en aquests canvis en l'expressió detectats amb tècniques de seqüenciació d'última generació. El seu model es podria optimitzar perquè pugui tenir utilitat en l'àmbit forense. ■